

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte –Petru Ursache,

judecători – Ghenadie Nicolaev și Nicolae Gordilă,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Ghenadie Eremciuc împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2012 în cauza penală în privința lui

Grigorița Iuri Danil, născut la 20 martie 1958, originar s. Chetrosul, r-nul Drochia, domiciliat or. Drochia, str. A. David 24;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 05.11.2010 – 06.09.2012 (prima instanță)*
- 2. 27.09.2012 – 20.12.2012 (instanța de apel)*
- 3. 04.03.2013 – 03.04.2013 (instanța de recurs)*

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 06 septembrie 2012, **Grigorița Iuri Danil**, a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. c), f) și 360 alin. (2) Cod penal din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. De către organul de urmărire penală i-a fost înaintată învinuirea lui Grigorița Iuri pentru faptul că el, la data de 08 august 2010, orele 14.00, avînd intenția de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, de a limita libertatea de circulație și de a o lipsi de aceasta pe Svetlana Grigorița, aflîndu-se la domiciliul său din or. Drochia, str. A. David 24, aplicînd violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, în mod deschis, a sustras din geanta Svetlanei Grigorița bani în sumă de 16 100 lei și 890 Euro, pașaportul de cetățean al Republicii Moldova și cel al Federației Ruse, cauzîndu-i o daună materială considerabilă în sumă de 30 356,99 lei.

3. Împotriva sentinței instanței de fond a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care Grigorița Iuri să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. e), f) și 360 alin. (2) Cod penal. În baza art. 187 al. (2) lit. e), f) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare cu amendă în mărime de 500 unități

convenționale. În baza art. 360 alin. (2) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 600 unități convenționale. În baza art. 90 Cod penal pedeapsa închisorii să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

În motivarea apelului s-a invocat că pe cauză au fost prezentate probe ce demonstrează vinovăția inculpatului, însă instanța de fond le-a apreciat critic și a pus la baza sentinței doar declarațiile inculpatului, care nu sunt confirmate prin probe. A considerat sentința ilegală datorită interpretării eronate a probelor administrate, iar motivarea sentinței contrazice dispozitivul acesteia.

3.1. Împotriva sentinței instanței de fond a declarat apel partea vătămată Grigorița Svetlana, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Grigorița Iurie să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. e), f) și 360 alin. (2) Cod penal. Solicită admiterea acțiunii civile privind încasarea din contul inculpatului a sumei de 16 100 lei și 890 Euro; cheltuielile de tratament – 12 500 lei; cheltuielile de transport – 15 450 lei; cheltuielile pentru asistența juridică – 3 000 lei și a prejudiciului moral – 10 000 lei.

În motivarea apelului a invocat, că sentința este incorectă, deoarece nu au fost reflectate real circumstanțele cauzei. Instanța de fond nu a luat în considerație argumentele ei. Neîntemeiat i-a fost respinsă acțiunea civilă, or documentele anexate confirmă că i s-a cauzat prejudiciu moral și material. Faptul că i-au fost cauzate leziuni corporale a fost confirmat prin dublicatul raportului de examinare medico-legală nr. 243 din 12 august 2010, vizat cu ștampilă umedă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2012, a fost respins ca depus peste termen apelul declarat de partea vătămată Grigorița Svetlana.

A fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță: **Grigorița Iuri** a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. c), f) și 360 alin. (2) Cod penal din motiv, că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că declarațiile părții vătămate sunt contradictorii și contravin circumstanțelor cauzei, iar relațiile ostile apărute între părți nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare. Deci este vorba de prezența unor relații civile, iar fapta infracțională lipsește.

5. În recursul ordinar declarat de procuror, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

Recurentul a invocat faptul că instanța de apel, examinând apelul declarat de procuror, nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, achitându-l pe acesta din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanțele de fond au pronunțat hotărâri de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care inculpatul a fost pus sub învinuire, temei cuprins în dispoziția art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Din conținutul învinuirii reiese că lui Grigorița Iuri i-a fost incriminată infracțiunea de "jaf", prevăzută de art. 187 alin.(2), lit. e), f) Cod penal cu semnele calificative: - „sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, și cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

Pe când prima instanță și cea de apel l-au achitat pe Grigorița Iuri de infracțiunile prevăzute de art.187 alin.(2) lit. c), f) Cod penal și art.360 alin.(2) Cod penal, adică „sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, de o persoană mascată, deghizată sau travestită și cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Procurorul a invocat în recursul ordinar declarat, ca temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Conform pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire.

Însă, instanța de recurs constată că, textul recursului declarat nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiului stipulat în pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atît, recurentul în recursul său a invocat cu totul alte argumente care nu-și găsesc reflectare în temeiurile menționate în art. 427 Cod de procedură penală.

Argumentele invocate referitor la procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluziile despre achitarea lui Grigorița Iuri de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. c), f) și 360 alin. (2) Cod penal din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, să fie juste și întemeiate.

În susținerea acestora, instanța de apel corect a menționat faptul că în urma examinării probelor administrate, instanța de fond just a ajuns la concluzia că învinuirea adusă inculpatului Grigorița Iuri nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, el fiind achitat.

Sunt juste argumentele instanței de apel despre faptul că procurorul, deși a solicitat casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat, acesta n-a solicitat administrarea de probe noi sau cercetarea suplimentară a probelor administrate de instanța de fond, care i-ar fi permis instanței de apel reluarea judecării cauzei potrivit regulilor generale prevăzute pentru prima instanță.

Colegiul penal, conchide că argumentele aduse de către procuror în susținerea apelului în partea condamnării inculpatului, nu pot fi reținute pentru a adopta hotărîrea

de condamnare, or, aceasta ar impune instanța de judecată de a susține o poziție preconcepută despre vinovăția persoanei, dându-le probelor invocate de procuror o valoare dinainte stabilită.

Reieșind din circumstanțele stabilite în ședința instanței de fond și în cea de apel se constată că între părți exista un litigiu de partajare a imobilului, adică relații ce țin de domeniul dreptului civil.

Existența relațiilor civile se confirmă prin declarațiile inculpatului, precum și cele ale părții vătămate, care au indicat, că, în aceeași zi de 08 august 2010, inculpatul a luat recipisă de la Grigorița Svetlana precum că ultima se obligă să-i restituie datoria în sumă de 10 000 Euro (f.d. 16) și apoi aceasta a luat recipisă de la Grigorița Iuri precum că sumele transmise de 16 100 lei și 890 Euro sunt în contul datoriei sus menționate (f.d. 16). Deși pătimita indică, că recipisa a scris-o fiind impusă de inculpat, aceasta nu se confirmă prin circumstanțele cauzei.

Sunt juste concluziile instanțelor de fond din care rezultă că potrivit declarațiilor părții vătămate, când inculpatul a răsturnat conținutul genții pe masă, ultima a strâns banii și i-a numărat. Faptul dat confirmă că Grigorița Svetlana a avut posibilitatea să ia banii și că acești bani nu au fost sustrași de către inculpat. Lipsa faptei de sustragere se confirmă și prin declarațiile pătimatei, din care rezultă că ambii au numărat banii" (f.d. 168). Aceste circumstanțe atestă faptul, că între părți a avut loc o tranzacție.

Mai mult ca atât, originalul recipisei întocmită de către inculpat se păstrează la partea vătămată, or copia acesteia a fost prezentată procurorului odată cu depunerea plîngerii la 08 august 2010 și prezența acestei recipise exclude sustragerea de către inculpat a sumelor care sunt indicate în ea. Prezența recipisei este un înscris, care permite părții vătămate să solicite repunerea sa în drepturi, dacă consideră că acestea i-au fost încălcate, însă aceste relații țin de domeniul dreptului civil și nu penal.

Este corectă concluzia instanței de apel că nu a fost confirmat nici faptul sustragerii pașapoartelor părții vătămate. Or, potrivit declarațiilor inculpatului, care nu au fost combătute de către partea acuzării, documentele au fost lăsate personal de către partea vătămată în casa sa, care este proprietate în devălmășie a soților. Tot din casa sa, Grigorița Svetlana, ulterior și-a luat documentele și inculpatul nu a împiedicat-o să și le ia. Susținerile pătimatei la acest compartiment au fost stabilite ca fiind dubioase, venind în contradicție cu explicațiile inculpatului și care nu au putut fi înlăturate, cât și a faptului că între soți s-au stabilit relații ostile.

Mai mult ca atât, sunt întemeiate afirmațiile instanței de apel precum că din declarațiile colaboratorilor de poliție Alexandru Chiprisean și Marcel Cimbriciuc se confirmă că după depunerea și înregistrarea plîngerii, partea vătămată a intrat pe geam în casa sa și și-a luat pașapoartele de pe masă. Inculpatul n-a împiedicat-o de a le lua. Tot ei au indicat că aceasta nu a spus că a fost bătută, și că nu avea careva semne că a fost maltrată.

Din aceste motive, instanța de apel just a conchis ca pe parcursul urmăririi penale și a judecării cauzei nu au fost prezentate probe precum că inculpatul ar fi avut intenția de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea circulației sau de a o lipsi de aceasta pe partea vătămată, de aceea soluția instanței de fond despre achitarea inculpatului, este corectă.

Astfel, instanța de recurs menționează că conform art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării

judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar conform art. 8 alin.(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei, de săvârșirea unei infracțiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează în favoarea inculpatului, iar instanței de apel nu i-au fost prezentate alte probe concudente și pertinente care ar confirma cu certitudine vinovăția inculpatului, iar în lipsa acestora, îndoielile care nu pot fi înlăturate corect au fost interpretate în favoarea acestuia.

Motivul referitor la faptul, că instanțele de fond, în textul hotărîrilor sale indică faptul că inculpatul se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. c), f) Cod penal, iar în partea dispozitivă se indică art. 187 alin. (2) lit. e), d) Cod penal, Colegiul penal o consideră drept o eroare materială din considerentul, că starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul Penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Ghenadie Eremciuc împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2012 în cauza penală în privința lui **Grigorița Iuri Danil**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 aprilie 2013.

Președinte
(semnătura)
Petru Ursache

Judecător
(semnătura)
Ghenadie Nicolaev

Judecător
(semnătura)
Nicolae Gordilă

Copia corespunde originalului

Judecător:

Ghenadie Nicolaev

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE
(dispozitiv)

03 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte –Petru Ursache,
judecători – Ghenadie Nicolaev și Nicolae Gordilă,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Ghenadie Eremciuc împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2012 în cauza penală în privința lui

***Grigorița Iuri Danil**, născut la 20 martie 1958,
originar s. Chetrosul, r-nul Drochia, domiciliat or.
Drochia, str. A. David 24;*

***Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:***

- 1. 05.11.2010 – 06.09.2012 (prima instanță)***
- 2. 27.09.2012 – 20.12.2012 (instanța de apel)***
- 3. 04.03.2013 – 03.04.2013 (instanța de recurs)***

Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul Penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Ghenadie Eremciuc împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2012 în cauza penală în privința lui **Grigorița Iuri Danil**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la 30 aprilie 2013.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Nicolae Gordilă